

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, உங்கள் சரூரத்தினதும், சரூர உறவினர்கள் அனைவரதும் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராக ஆகுங்கள். அனைவரையும் பராமரிக்கின்ற வேளையில், எவர் மீதும் பற்று வைக்காதீர்கள்.

கேள்வி: தந்தை வந்து, தவறுகளில் இருந்து உங்களை விடுவிக்கச் செய்யும் வகையில், மாயை இந்த நாடகத்தில் உங்களை எத் தவறுகளைச் செய்ய வைக்கின்றாள்?

பதில்: பிரம்ம தத்துவத்தை பரமாத்மா என்று கருதுவதே முதலாவது தவறாகும். தத்துவங்களுடன் யோகம் செய்வது பொய்யானதாகும். அதனைச் செய்வதன் மூலம் உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்பட மாட்டாது. 2. இந்துஸ்தானில் வசிப்பதன் காரணத்தால், நீங்கள் தேவ தர்மத்திற்கு உரியவர்கள் எனக் கூறுவதற்குப் பதிலாக, நீங்கள் இந்து சமயத்திற்குரியவர்கள் எனக் கூறுகிறீர்கள். இது ஒரு பெரிய தவறாகும். இந்தத் தவறின் காரணமாக, இப்பொழுது தர்மம் எந்தச் சக்தியையும் கொண்டிருப்பதில்லை. தந்தை இப்பொழுது உங்களைத் தவறுகளில் இருந்து விடுவிப்பதற்காக வந்திருக்கிறார்.

பாடல்: கால் சலங்கை அணிந்தவாறு எனது மனக் கதவிற்கு வந்தவர் யார்?

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் வந்தவர் யார்? தாயும் தந்தையும் மாத்திரமே குழந்தைகளிடம் வருவார்கள்;. தாயும் தந்தையும் நீங்களே, நாங்கள் உங்கள் குழந்தைகள் என அவர்களைவிட்டுப் பாடப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் இப்பொழுது ஒரு குழந்தை என்ற உணர்வில் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். பரமாத்மா, பரமதந்தை இங்கு அமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார்: நான் அசரூரியானவர். பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், சங்கரும் கூட இதனைக் கூற முடியாது. அசரூரியான பரமாத்மா, பரமதந்தையால் மாத்திரமே இதனை இச்சரூரத்தின் மூலமாகக் கூற முடியும். எனக்கெனப் பௌதூகமாகவோ, அல்லது சூட்சுமமாகவோ ஒரு சரூரம் கிடையாது என நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆத்மாக்களே தமது சரூரத்தின் மூலம் பேசுகிறார்கள். அசரூரியான பரமாத்மா, பரமதந்தையே இங்கு அமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். புதிய ஒருவர் இதனைக் கேள்விப்படும் பொழுது, அது எவ்வாறு சாத்தியமாகும் எனக் கேள்வி கேட்பார். ஆமாம், கடவுள் சிவன் பிரம்மாவின் சரூரத்தின் மூலமே பேசுகிறார். சிவபாபாவிற்குத்; தனக்கெனச் சொந்தமாக ஒரு சரூரம் கிடையாது. ஆகவே, இந்த பிரம்மகுமாரர்கள், குமாரிகள் அனைவரும் எங்கிருந்து வந்தார்கள்? அந்தப் பிராமணர்கள் தம்மை பிரம்ம குமாரர்கள் என அழைக்க மாட்டார்கள். நீங்கள் ஏன் உங்களை பிரம்மகுமாரர்கள், பிரம்மகுமாரிகள் என அழைக்கிறீர்கள்? பிரம்மாவின் தந்தை பரமாத்மா, பரமதந்தையாகிய சிவன் என்பதை உங்களால் நிரூபிக்க முடியும். அவருக்கு மூன்று குழந்தைகள் இருக்கின்றார்கள்: பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர். ஆகவே, சிவபாபா பிரம்மாவின் வாய் மூலமாகவே வாய்வழி வம்சத்தினரை உருவாக்கி, அவர்களை மனிதர்களில் இருந்து தேவர்கள் ஆக்குகிறார். இந்த உலகில் மக்கள் பலர் உள்ளனர். குஜராத்தி, பஞ்சாபி, உத்திர பிரதேஸ்;,, கிறிஸ்தவர்கள், பௌத்தர்கள், மராத்தியர்கள் போன்ற பல வகையான சமயங்களும் குலங்களும் உள்ளன. பல குலங்களின் பெயர்களும் உள்ளன. சத்தியயுகத்திலே, பல சமயங்களோ அல்லது குலங்களோ இருக்க மாட்டாது. பல மொழிகளோ அல்லது பல சமயங்களோ இருக்கமாட்டாது. ஒரேயொரு இராச்சியமே இருக்கவேண்டும் என்றே அவர்கள் கூறுகிறார்கள். சத்தியயுகத்திலே தேவ தர்மம் மாத்திரமே இருக்கின்றது. தந்தை கூறுகிறார்: நான் வந்து ஒரேயொரு ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கிறேன். கடவுளிற்கு மனிதர்களைத் தேவர்கள் ஆக்குவதற்கு நீண்டகாலம் எடுக்காது என்பது நினைவுகூரப்படுகிறது. தேவர்கள் சத்தியயுகத்திலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் திரேதாயுகத்திலே இருப்பதில்லை. திரேதாயுகத்திலே சத்திரிய குலமே உள்ளது. பிரம்மாவின் வாயின் மூலம் பிராமணர்கள் தோன்றினார்கள் என்று சமயநூல்களிலே எழுதப்பட்டுள்ளது. பிராமணர்களுக்குக் கற்பித்தல்கள் கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் மூலம் தேவ, சத்திரிய தர்மங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. ஏனைய அனைத்துச் சமயங்களும் அழிக்கப்படவுள்ளன. தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார் இனிய குழந்தைகளே, நானே ஆத்மாக்கள் அனைவரதும் உண்மையான தந்தையாவேன். நான் ஒருபொழுதும் மாறுவதேயில்லை. நீங்கள்

என்னை எப்பொழுதும் தந்தையாகவே நினைவுசெய்கிறார்கள். பக்தர்கள் கடவுளைத் தவிர வேறு எவராலுமே இந்தக் கற்பித்தல்களைக் கொடுக்க முடியாது என்பதற்காகவே கடவுளை நினைக்கிறார்கள். இப்பொழுது எண்ணற்ற சமயங்கள் உள்ளன. அவற்றின் பட்டியல் ஒன்றை உங்களால் உருவாக்க முடியாது. பல மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். தந்தை வந்து மனிதர்களைத் தேவர்கள் ஆக்குகிறார். அவர் அனைவரையும் அவ்வாறு ஆக்க மாட்டார். இந்த விடயங்கள் அனைத்தும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். தந்தை கூறுகிறார்: என்னைத் தவிர வேறு எவராலுமே இந்த விளக்கத்தைக் கொடுக்க முடியாது. தந்தை இங்கு அமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குச் சத்தியயுகத்திற்காகக் கற்பிக்கிறார். அவர் கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, நீங்கள் இப்பொழுது முயற்சி செய்து, சுவர்க்கத்திலே உங்களுக்கு எவ்வளவு உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற வேண்டுமோ, அவ்வளவிற்குப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். ஒவ்வொரு மனிதரும் தனது ஜீவனோபாயத்திற்காகப் பெருமளவு முயற்சியைச் செய்கிறார். நன்றாகக் கற்கும் தெருக் கூட்டுபவர்களாலும் மிகவும்; உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற முடியும். இங்கும், தந்தை கூறுகிறார்: அப்பாவிகளும் தெய்வீகக் குணங்கள் அற்றவர்களும் முயற்சி செய்வதன் மூலம் சூரிய வம்சத்து இராச்சியத்தை பெற முடியும். பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: இந் நேரத்தில் திரௌபதிகளாகிய நீங்கள் அனைவரும் “பாபா, எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்!” எனக் கூவி அழைக்கிறார்கள். பின்னர் அவர்கள் கிருஷ்ணர் மேலே அமர்ந்திருப்பதைப் போலவும், திரௌபதி தொடர்ந்து சேலைகளைப் பெற்று, பாதுகாக்கப்படுவதாகவும் காட்டுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும், அவ்வாறு எதுவுமே இருக்கவில்லை. அவை அனைத்தும் இந்நேரத்தையே குறிக்கிறது. தந்தை கூறுகிறார்: நான் உங்களை 21 பிறவிகளுக்குத் துகில் உரியப்படுவதிலிருந்து பாதுகாக்கிறேன். எவராலுமே உங்கள் ஆடைகளைக் களைய முடியாது. இது இல்லறப் பாதையாகும். இருவரும் தூய்மையாக வேண்டும். மக்கள் அரைக்கல்பமாக விகாரத்தில் ஈடுபடப் பழக்கப்பட்டு விட்டதனால் அவர்களால் அந்தப் பழக்கத்திலிருந்து விடுபட முடியவில்லை. தந்தை வந்து உங்களைத் துகில் உரியப்படுவதிலிருந்து பாதுகாக்கிறார். இதற்குப் பெருமளவு முயற்சி தேவை. நீங்கள் தூய்மையைக் கடைப்பிடிக்கும்பொழுது மாயை உங்களைத் தாக்குகிறாள். நஞ்சின் காரணமாக, கள்ளம் கபடமற்ற அப்பாவிகள் பெருமளவில் தாக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னமும் தமது குழந்தைகளிலே பெருமளவு பற்று இருக்கிறது. இங்கு, நீங்கள் முற்றாகவே பற்றை வென்றவர் ஆக வேண்டும். ஆரம்பத்தில், பத்தி முதலில் உருவாக்கப்பட்டபோது, பலரும் தைரியத்துடன்; ஓடி வந்தார்கள். அவர்கள் தாம் அதிகளவு துன்புறுத்தப்படுவதையும் தமது வீடுகளில் பல குழப்பங்கள் ஏற்படுவதையும் கண்டபோது, உடனடியாகவே அனைத்தையும் துறந்தார்கள். சந்நியாசிகள் கூட ஓடி விடுகிறார்கள்;. ஆரம்பத்திலே அவர்களும் தாம் யாரை நினைவு செய்கிறார்களோ அவர்களால் குழப்பப்பட்டார்கள். பற்றை வென்றவர் ஆகுவதற்கு நேரம் எடுக்கும், ஏனெனில் அவர்களுக்கு தமது பேறுகள் பற்றிய ஓர் இலக்கோ அல்லது இலட்சியமோ கிடையாது. அவர்கள் எந்த ஒரு சக்தியையும் பெற மாட்டார்கள். நீங்கள் சக்தியைப் பெற்றுக் கொள்கிறீர்கள். அவர்களால் எவ்வாறு தூய்மையின் சக்தியைப் பெற முடியும்? பரமாத்மா, பரமதந்தை ஒருவர் மாத்திரமே தூய்மைக்கடல் ஆவார். அவரிடமிருந்து மாத்திரமே இந்த ஆஸ்தி பெறப்படுகிறது. அவர்கள் தந்தையுடன் யோகத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை. அவர்கள் பிரம்ம தத்துவத்துடனேயே யோகம் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்களால் முழுமையாகத் தூய்மை அடைய முடிவதில்லை. பிரம்ம தத்துவத்துடன் யோகம் செய்வது தவறானதாகும். பாருங்கள், நீங்கள் இந்தக் கருத்துக்களை மிக நன்றாகக் கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் பல தவறுகளைச் செய்துள்ளீர்கள். இந்துஸ்தானில் வசிப்பவர்கள் தமது சமயம் இந்து சமயம் எனக் கூறுகிறார்கள். இதுவும் ஒரு தவறாகும். பிரம்ம தத்துவத்தை பரமாத்மா என அழைப்பதும் ஒரு தவறே ஆகும். இதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. தந்தை வந்து விளங்கப்படுத்துகிறார்: மாயை உங்களைத் இத்தவறுகளைச் செய்ய வைக்கிறாள். பாபா வந்து உங்களைத் தவறுகள் செய்வதிலிருந்து விடுவிக்கிறார். சத்தியயுகத்திலே ஒரேயொரு தர்மமும், ஒரேயொரு மொழியுமே இருந்தது. பிருந்தாவனத்தில் (கிருஷ்ணரின் பூமி) வசிப்பவர்கள் அனைவருமே பிருந்தாவனி (பிருந்தாவனத்து வாசிகள்) என அழைக்கப்படுவதில்லை. அங்கு ஒரேயொரு தர்மமே இருக்கிறது. தந்தை கூறுகிறார்: நான் வந்து, உங்களை மீண்டும் ஒருமுறை தேவர்கள் ஆக்குகிறேன். நீங்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆகுகின்றீர்கள். தந்தை சுவர்க்கத்தைப் படைக்கிறார், ஆகவே நாம் ஏன் நரகத்தின் அதிபதிகளாக இருக்கிறோம்? புதிய உலகிலே, நாம் நிச்சயமாக சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகளாக இருப்போம். அந்நேரத்திலே,

ஏனைய ஆத்மாக்கள் அனைவரும் பரந்தாமத்திலே இருப்பார்கள். இவ்விடயங்கள் அனைத்தும் இப்பொழுது உங்கள் புத்தியிலேயே இருக்கிறது. நீங்கள் எவ்வளவிற்கு யோகத்தைக் கொண்டிருக்கிறீர்களோ, அந்த அளவிற்கு உங்களால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். நீங்கள் எவரிலும் பற்றினைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. உங்களை நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்களாகக் கருதியவாறு பராமரிப்பைக் கொடுங்கள். இதுவே தந்தையின் பெறுமதி வாய்ந்த சொத்தாகும். நாங்கள் இந்தச் சரூரத்தினதும், அனைத்துச் சரூர உறவுகளினதும் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்கள். சோதனைகளும் இருக்கின்றன. யாராவது நோய் வாய்ப்பட்டால் அல்லது துன்பப்பட்டால் நீங்கள் அவரைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வாறாயினும் இது துன்ப பூமியாகும். சிவபாபாவிற்கு எந்தத் துன்பமுமே இல்லை. அவரே நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர். யாராவது ஒருவருக்கு ஏதாவது ஒன்று நடந்து விட்டால், அவர் தனது கர்மக்கணக்கினை முடித்துக்கொண்டு, இன்னொரு சரூரம் எடுத்துக் கொண்டார் எனக் கூறப்படுகிறது. இதனால் எங்களுக்கு என்ன? பல மக்கள் தமது சரூரங்களை விடுவார்கள். சிவபாபா கவலைப்படுவாரா? நான் உங்களைப் பழைய அழுக்கான சரூரத்தை விடச் செய்து வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கிறேன் என்ற சந்தோஷம் பெருமளவு இருக்கும். இதில் துன்பம் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. இதில் மனம் வருந்துதல் என்ற கேள்விக்கும் இடமில்லை. நடக்கும்பொழுதும், உலாவும்பொழுதும் நாங்கள் எங்களது இனிமையிலும் இனிமையான தந்தையை நினைவுசெய்கிறோம். நாம் பரந்தாமத்திற்குச் செல்வதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்கிறோம். பாபாவை நினைவுசெய்து கொண்டே நாம் எமது சரூரத்தை விட்டு விடுவோம். பல சந்தியாசிகளுக்கும் இது இவ்வாறு நடைபெறுகிறது. எங்காவது ஒரு இடத்தில் அமர்ந்தவாறு தாம் பிரம்ம தத்துவத்திற்குச் சென்று, அதனுடன் இரண்டறக் கலக்கப் போவதாக நினைக்கிறார்கள். பின்னர் அவர்கள் அந்த உணர்வில் இருந்தவாறே தமது சரூரத்தை விடவும் செய்கிறார்கள். பாபா தனது அனுபவத்திலிருந்தே உங்களுக்குக் கூறுகிறார். பிராணாயாம பயிற்சிகளைச் செய்யும் பொழுதே, அவர்கள் மறைந்து விடுகிறார்கள். இது ஆத்மாவானவர் பிரம்ம தத்துவத்திற்குச் செல்வார் என்பதல்ல. ஆத்மாவானவர் ஒரு சரூரத்தை விடுத்து, உடனடியாகவே இன்னொரு சரூரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார். நிர்வாண தாமத்திற்கு யாராலும் செல்ல முடியும் என்பதல்ல. அல்லது ஒளியால் ஒளியுலகுடன் இணைய முடியும் என்பதுமல்ல. ஒவ்வொருவரும் தமது பாகத்தை நிச்சயமாக நடித்தே ஆக வேண்டும். தந்தை கூறுகிறார்: நான் அனைத்து நடிகளும் பிரசன்னமாகி இருக்கும்பொழுதே வருகிறேன், ஏனெனில் நானே அனைத்து மணவாட்டிகளதும் மணவாளனாகும். அனைத்து மணவாட்டிகளும் புறப்பட்டு, என்னைத் தொடர்ந்து வருவார்கள். நான் அனைவரையும் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக வந்திருக்கிறேன். நாடகம் இப்பொழுது முடிவிற்கு வருகிறது. இது நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு முயற்சியைச் செய்கிறீர்கள் என்பதிலேயே தங்கி உள்ளது. ஒரேயொரு தந்தையே ஜீவன்முக்தியை அருள்பவர். தந்தை இப்பொழுது வந்து, எப்பொழுது, எப்படி தான் வருகிறார் என்பதை விளங்கப்படுத்துகிறார். பின்னர் நான் ஆத்மாக்கள் அனைவரையும் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கிறேன். நான் உங்களை அழுக்கானவர்களிலிருந்து அழகான மலர்களாக்குகிறேன். அழகானவர்கள் மாத்திரமே தம்மை அர்ப்பணிப்பார்கள். அவர்கள் கிருஷ்ணர் இராணிகளைக் கடத்திச் சென்றதாகக் காட்டுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும், ஏன் அவர் அவர்களைக் கடத்திச் சென்றார்? இது கிருஷ்ணரைக் குறிக்கவில்லை. பாபாவே உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிப்பதற்காக உங்களை விடுவித்து, உங்களைச் சுவர்க்கத்திலே சக்கரவர்த்திகளும், சக்கரவர்த்தினிகளும் ஆக்குகிறார். நீங்கள் எதிர்கால அரச குமாரர்கள், அரசகுமாரிகள் ஆகுகின்ற காட்சிகளைக் கண்டீர்கள். நீங்கள் நிச்சயமாக மயில் இறகினைக் கொண்ட கிரீடம் தரித்த, இளவரசர்கள் இளவரசிகள் ஆகுவீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் இப்பொழுது பிராமணர்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மா நினைவுகூரப்படுகிறார். ஆகவே, அவரின் குழந்தைகள் பிரம்மகுமாரர்களும் குமாரிகளும் ஆகுகின்றார்கள். இவ்விடயங்கள் யாவும் புரிந்துகொள்ளப்படுவதுடன் விளங்கப்படுத்தப்படவும் வேண்டும். ஓர் இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. அனைவரும் மிகச்சிறந்த;;;த முயற்சியைச் செய்ய வேண்டும். பாபா உங்களுக்கு எந்தச் சிரமத்தையும் தரவில்லை. அவர் கூறுகிறார்: ஓ ஆத்மாக்களே, தந்தையாகிய என்னையும், உங்கள் ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்யுங்கள். உலகின் அதிபதியாகுவதற்கு நீங்கள் இவ்வளவையும் நினைவுசெய்வீர்கள், இல்லையா? ஆத்ம உணர்வுடையவராகுங்கள். நீங்கள் சரூர உணர்விற்கு வரும்பொழுதே மாயை உங்களைக் குத்துகிறாள். மாயை ஒன்றைச் செய்ய, கடவுள் வேறொன்றைச் செய்வதான ஒரு விளையாட்டு

உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறு குழந்தைகள் பாபாவிற்கு உரியவர்களாகிப் பின்னர் தமது முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் நடைமுறையில் பார்க்கிறீர்கள். பின்னர் அவர்கள் அவரை அவதூறு செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஞானத்தைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் அதிசயித்து, மற்றவர்களுக்கும் இதனைக் கொடுத்த பின்னர் ஓடிவிட்டார்கள். அவர்கள் உண்மையான தந்தையையும், உண்மையான ஆசிரியரையும், சற்குருவினையும் அவதூறு செய்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்க்கும் பொழுது மக்கள் கூறுகிறார்கள்: அவர்களால் எவ்வாறு கடவுளை விவாகரத்துச் செய்ய முடியும்? இவ்வாறு அவரை அவதூறு செய்பவர்களால் மிக அதி உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற முடியாது. இது இந்நேரத்தையே குறிக்கிறது. சில குழந்தைகள் பற்றை வென்றவர்கள் ஆகுவதற்குப் பெருமளவு முயற்சியைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. பலர் தமது பற்றுக்களை அகற்ற முடியாதுள்ளனர். பாபா கூறுகிறார்: நீங்கள் உங்கள் குழந்தைகளையும் கவனிக்க வேண்டும். அத்துடன் அவர்களுக்குத் தொடர்ந்தும் சிவபாபாவை நினைவூட்டுங்கள். நல்லவர்கள் தொடர்ந்தும் சிவபாபாவை நினைவு செய்வார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: அரசாங்கமும் தூய்மையையே வேண்டுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள்: நாம் பாரதத்திலே தூய்மையைக் கொண்டு வருவதற்கு தூய்மைக்கான ஒரு சத்தியத்தைச் செய்கிறோம். நாம் நிச்சயமாகப் பாரதத்தைச் சுவர்க்கமாக்குவோம். புதல்விகள் தமது பெற்றோரை உயர்த்தி விட முடியும். தந்தையே ஏழைகளின் பிரபு எனப்படுகிறார். செல்வந்தர்களின் செல்வம், சுபீட்சம் போன்ற அனைத்தும் மண்ணோடு மண்ணாகப் போகின்றது. செல்வந்தர்களுக்குப் பெருமளவு சக்தி தேவை, ஏனெனில் அவர்கள் இணைந்த கையிருப்பினையே கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களால் எவ்வாறு தமக்கு உரிய அனைத்தையும் அர்ப்பணிக்க முடியும்? தந்தையே ஏழைகளின் பிரபு என்றும் நினைவுசெய்யப்படுகிறார். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாபாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே கூறுகின்றார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. உங்கள் இலக்கையும் இலட்சியத்தையும் உங்கள் புத்தியிலே வைத்திருப்பதுடன் தூய்மையாகுவதற்கு, முழுமையாகப் பற்றைப் வென்றவர் ஆகங்கள். பழைய சரீரங்களில்; இருக்கும் உங்கள் பற்றை அகற்றுங்கள்.
2. நடக்கும்பொழுதும் உலாவித்திரியும்பொழுதும், தந்தையின் நினைவில் நிலைத்திருங்கள். எதையிட்டும் ஒருபொழுதும் கவலைப்படாதீர்கள். தந்தையை அவதூறு செய்யும் எந்தவொரு செயலையுமே செய்யாதீர்கள்.

ஆசுவாதம்: உங்கள் புத்தியில் நம்பிக்கையையும் வெற்றிக்கான ஆர்வம்; மற்றும் உற்சாகத்தையும் கொண்டிருப்பதன் மூலம் நம்பிக்கையின்மையை நம்பிக்கையாக மாற்றுவீர்களாக. உங்கள் நம்பிக்கை துண்டிக்கப்படாதிருந்தால், நீங்கள் சதா வெற்றியைக் கொண்டிருப்பீர்கள். வெற்றிக்கான ஆர்வமும்; உற்சாகமும் எப்பொழுதும் இருக்கட்டும். நம்பிக்கையின்மையின் கௌரவங்களைக் கொண்டிருக்காதீர்கள். எச்சிரமமான பணிகளையும் பெரிய விடயமாகக் கருதாது இலகுவாக அனுபவம் செய்யுங்கள். ஏனெனில் அப்பணியை நீங்கள் எண்ணற்ற தடவைகள் மேற்கொண்டுள்ளீர்கள். நீங்கள் எதனையும் புதிதாகச் செய்யவில்லை. எனவே, நம்பிக்கையின்மையின் எப்பெயரையோ, சுவடையோ கொண்டிருக்காதீர்கள். இது மாற்றமடையுமா, இல்லையா எனக்குத் தெரியாது என்ற இந்த எண்ணம் உங்கள் சுபாவத்தில் அல்லது சம்ஸ்காரத்தில் இருக்கக்கூடாது. நீங்கள் எப்பொழுதும் வெற்றியாளர்களே.

சுலோகம்: சக்தி நிறைந்தவர் ஆகுவதற்கு, பொக்கிஷங்களின் விழிப்புணர்வில் இருங்கள்.